

Царини. Ті що не послухають наказу, відповідатимуть зі всією суровістю законів воєнного часу.

На Херсонщині.

ХЕРСОН, 31. Чотирнадцятого жовтня призначено губернським в'яздам представників просвіт українських добродійних товариств для обговорення питань позашкільної освіти. В Херсоні відкривається хом'яча гімназія товариства вчителів.

Росічавася країнський з'їзд рибалок Херсонщини, Таврії, Катеринославщини. Прибухло 60 делегатів. З'їзд про буде кілька днів.

МИКОЛАІВ, 31. Біржовий комітет розпочав перед міністерством освіти кампанію про західнання у Миколаїві комерційної академії. Комітет визнав, що Миколаїв є перший український вивозний порт. Потреба академії диктується близькістю величезного сільсько-господарчого району. Голова біржкомітету Сомінський виїхав до Києва, щоб самому підтримати прохання.

Відчинено перший у Півдні безпартійний єврейський клуб. Члени повинні розмовляти тільки по стародавній єврейській.

Ріжні.

БЕРДЯНСЬК, 31. Підймано злочинців, які нападали на помешкання Светогорова, рамили гостеприимство, забили присяжного адвоката Гольберга. Троє, засуджені певною судом, у присутності ворін розстрілені.

МИКОЛАІВ, 31. На Херсонщині зупинялися ватаги грабіжників, які чоліз з атаками Тройцькими. Власти послали у повіт відлік ліквідації ватаги. Десять душ шайки, в тому числі дві жінки, розстріляно на місці. Тройцького снаймали.

РАДІО ШТОКГОЛЬМА, 31. ПТА телеграфує: новий сибірський уряд виробив проект надання земельних чехо-словаків, які брали участь у берегові з сибірською владою.

РАДІО БЕРЛІНУ, 31. З Москви телеграфують: совітське військо північне кавказького фронту забрало Катеринослав.

З Москви телеграфують: відкрите нову змову проти Севастополя. РАДІО АМСТЕРДАМА, 31. З сієї Тайми у Владивостоком береться за владу кілької груп. Соціалісти намагаються передти керівництво політикою свому лідерові Лаврові, кайдети хотять—свому.

Всякі звістки.

— Арешт офіцерів в Петербурзі. Болшевицькі органи арештують офіцерів і одержавлюють їх на баржах в Кронштадті. По дорозі, ніби-то винадійного—баржи тонуть, а з них гинуть і всі арештовані.

Театр і музика.

Трупа „Українського Робітничого Клубу“ на Лук'янівці.

Майже зараз після революції залишився на Лук'янівці „Український Робітничий Клуб“, що й досі превадить свою коротку працю по організації й освідомлюванню робітничих Лук'янівки.

Минулого року заходами робітників було засновано при Клубі трупу, що з початку складалася майже з одних робітників, і давала свої вистави в помешканні „Лук'янівського Народного Дому“ аж до червня м. ць року.

На новий сезон, що розпочався суботу 31-го серпня „Наталко Пітавкою“ й жартом „На першій гучі в склад трупи було запрошено інших робітників, що грали в минулому з її, що й деякі артисти трупу Садовського й Національного Театру, між іншими д. Захарчука, Троянду, Кінкілу і інших. Прідбали власні костюми, зроблено ремонт зали, справлено завісу, найнято добрий оркестр і таким чином бувший робітничий театр тепер став позажитнім суперником інших труп, що в цьому сезоні працюватимуть у Києві.

Позавчора 1-го вересня трупою було виставлено п'єсу І. Карпенка-Карого „Суету“. Усі артисти виконали свої ролі бездоганно, а деякі, як д. Захарчука, Чайка, Троянда, Кінкіка, пронесли свої ролі так художньо і з таким розумінням психології персонажів, що було враження, що ця трупа зуміла справитися не тільки з побутовими п'єсами, але й з п'єсами нового репертуару, чого не можна сказати про деякі українські трупи відомою вже маркою. У грі артистів було помітно не тільки природний талант, але й старанну працю над собою самого режисера (д. Захарчука) над усюю трупою взагалі. Артисти почувалися себе на сцені зовсім свободно, рідко сріб'я видають добре, не перекручуєть тексту, —10 карб. Галом 426 карбованців.

Грають без „етсебітів“ і без шаржування і своєю грво захоплюють не тільки престого робітника але й інтелігентного глядача.

Трупа „Укр. Роб. Клубу“ ставиться в цьому сезоні по дві вистави на тиждень—в суботу та в неділю.

С. Б.

Дописи.

3 КУЛІШЕВОЇ МОГИЛИ. (Свято П. О. Куліша). 9 серпня ц. р. в хуторі Могренівці (біля с. Оленівки) Борзенського повіту на Чернігівщині, відбулася традиційна панахида по письменнику Пантелеймонові Олександровичу Кулішеві.

Треба сказати, що українці Борзенщини є за російського пам'яті в самому дні смерті П. О. Куліша що-року збиралися в хут. Мотронівці до могили небіжчика, за-для вшанування пам'яті свого земляка. Поки що жива була дружина Його Олександра Михайлівка (письменниця „Ганина Барвінок“), то її заходами вшантовувалася могила і все, що треба для свята. В ті часи приїздили люди з різних кінців України, щавіть із-за кордону (Галичина та Буковина) із-за кордону (Галичина та Буковина) багатьох вчених та письменників із загалом українських діячів. щоб разом із місцевим населенням провести цей пам'ятний день 27 липня т. ст. П. О. Куліш так багато зробив для України, що дійсно має право сказати:

— Не забудеш мене, поки віку твого має мене, Україно.

Поки мова твоя голосна у піснях мові еріє чисте давонить...

На що глимене, усіди згадаши свого бідущого сина:

Від тебе, моє нене, його туне. думство людське не засломить!

Цього ж року, коли „Тірма Народів“ розвалилася й ми змінили свою

підтримки, які завелись від

власної держави, і вже не треба

надихатися царських посіпак, котрі зав

ше приходили єдні скідти за „ма

запіднії“, ми сподівалися, що з

усією Україною будуть гости на ці

рідковини. І хоч з величими труди

щами, а все ж таки завдяки неве

личному гурткові місцевих українців,

роздобути були кошти (підтримки

між населенням, та фінансово

го боргу, союзу коеоператів і пов

тар. управю) і могила Куліша улаш

тована, як і подобає, іріє того тут

мався кіоск, де продавалися біографії

та твори Куліша й багато інших

українських книжок. Але на преве

нікий жаль із далеких місць України,

мало хто прибув, за те майже із уїх

сією Борзеніці 9 серпня в п'ятницю

день і другий й третій виступили

промови. Промови так широ

ї, що віддали пошану дорогому на

діячевій письменникові. Діячеві

на цю картину, я гадаю що не і

деться ні одного людського сер

якеб не радувалося, баччи перед

бою море парубків й дівчат в на

нальному одязі й як воїн стеже

з думками, та задумливими об

ачами (видно що всі переживають

день) підходять до могили. Тут в

тім вінки з живих квітів, іранор

жовтоблакіти, високий хрест на мо

гилі, пам'яті служать пам'ятнику, хор

співаків преснів „вічну пам'ять“

в кінці один із п. о. сказав промову.

По закінченню панахиди її присутніх

один і другий й третій виступили

промови. Промови так широ

ї, що віддали пошану дорогому на

діячевій письменникові.

Однак із п. о. сказав промову

її підтримки, які завелись від

відсутності підтримки

з боку коеоператів, та фінансово

го боргу, союзу коеоператів і пов

тар. управи, які завелись від

відсутності підтримки

з боку коеоператів, та фінансово

го боргу, союзу коеоператів і пов

тар. управи, які завелись від

відсутності підтримки

з боку коеоператів, та фінансово

го боргу, союзу коеоператів і пов

тар. управи, які завелись від

відсутності підтримки

з боку коеоператів, та фінансово

го боргу, союзу коеоператів і пов

тар. управи, які завелись від

відсутності підтримки

з боку коеоператів, та фінансово

го боргу, союзу коеоператів і пов

тар. управи, які завелись від

відсутності підтримки

з боку коеоператів, та фінансово

го боргу, союзу коеоператів і пов

тар. управи, які завелись від

відсутності підтримки

з боку коеоператів, та фінансово

го боргу, союзу коеоператів і пов

тар. управи, які завелись від

відсутності підтримки

з боку коеоператів, та фінансово

го боргу, союзу коеоператів і пов

тар. управи, які завелись від

відсутності підтримки

з боку коеоператів, та фінансово